ΕΤΟΣ II

ΒΑΡΝΑ, 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΡΙΘ. 157

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:

Ἐτησία	λέβα 15
Ἑξάμηνος	» 8

Ἐξωτερικοῦ:

Ἐτησία	φράγκα 20
Ἑξάμηνος	» 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ α. τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α. σελίδι ὁ στίχος	λ. 2
Ἐν τῇ β. » » »	» 1
Ἐν τῇ γ. » » »	» 50
Ἐν τῇ δ. » » »	» 25

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνοντα ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Εν Βάρνῃ 2 Οκτωβρίου 1892.

Η „ΣΦΟΜΠΟΔΑ"

ΠΑΛΙΝΩΔΟΥΣΑ

Τὸ ἔγκριτον δημόσιον ὄργανον τῆς Βουλγαρίας ἡ «Σφομποδὰ» δὲν παύει τοῦ νὰ μᾶς δίδῃ συμβουλὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν συμπεριφορὰν ἡμῶν ἔναντι τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἀγαθῆς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων προθέσεως τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου, δὲν παύει δὲ ἐπίσης μεθ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς προαίρεσιν, νὰ μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι καθιστάμεθα ὄργανα ξένων δακτύλων, μεθ' ὅλην τὴν καλὴν ἡμῶν θέλησιν ὅπως ὑποκύψωμεν εἰς τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ὑπισχνεῖται ἡμῖν ὁ ῥηθεὶς νόμος. Καὶ τίνων ὄργανα νομίζετε; Τινων ὑπηκόων Ἑλλήνων ὑποκινούντων ἡμᾶς, ὡσεὶ ἡμεῖς εἴμεθα ξένα νευρόσπαστε, δὲν ἐννοοῦμεν τὸ ἀληθὲς ἡμῶν συμφέρον, καὶ ἐξαρτῶμεν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐκ τῆς «Σφομποδᾶς» ἢ ἐκ τῶν συμβούλων Ἑλλήνων τινῶν ὑπηκόων, εἰς τοὺς ὁποίους εἰρήσθη ἐν παρόδῳ ὁ νόμος παρέχει ῥητῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκπαιδεύωνται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἐν τῇ ἰδίᾳ ὐτῶν γλώσσῃ. Ποῖον λοιπὸν τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς ὸ νὰ ὑποκινῶσι τοὺς ἄλλους; Εν τούτοις ἡ «Σφομποδὰ» παλινῳδοῦσα ράφει τὰ ἑξῆς:

„Αγγέλουσιν ἡμῖν ἐκ τῶν παραλίων πόλεων, ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἐφορεῖαι ἀπεφάσισαν πλέον νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν περὶ σχολείων νόμον καὶ ἤρξαντο ἤδη νὰ παρουσιάζωσι τοὺς διδασκάλους αὐτῶν πρὸς ἔγκρισιν, συμφώνως τῷ νόμῳ, ἀλλ' ὑποκινηταὶ ἕλληνες ὑπήκοοι, περιέρχονται καὶ ὑποκινοῦσιν αὐτοὺς νὰ ὴ ὑποκύψουν κατ' οὐδένα τρόπον. σχόμενοι αὐτοῖς ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ αναφέρῃ τὸν πρώην καθεστός. Οἱ μέτεροι συμπολῖται—ἕλληνες—εὐ- λως ἀπατῶνται, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὸς βλάβην των. Δὲν πρέπει νὰ σμονοῦν, ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς των ὐτῆς καθιστοῦν τὰ τέκνα των τελέον α τῇ χώρᾳ καὶ δούλους ἄνευ δι- ιωμάτων, ἀλλὰ μὲ ὑπο- εώσεις!»

Διαμαρτυρόμεθα κατὰ τοῦ ἐπι- άλλοντος τὰ ἀνωτέρω τῇ «Σφομπο- » καθόσον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ορίζωμεν ὅτι οὐδεμία τῶν παρα- ων κοινοτήτων προέβη εἰς ρόμοιον διάβημα, πασῶν ἀγωνι- ς ἀναμενουσῶν παρὰ τῆς πατρι- ἡμῶν κυβερνήσεως τὴν αἰσίαν τοῦ ζητήματος λύσιν ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ᾖ ἢ κατὰ τὰς ῥητὰς τῶν ἁρμοδίων διαβεβαιώσεις ἀνάλογος τοῖς πόθοις τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς σεβαστῆς ἡμῶν κυβερνήσεως Ἑλλήνων πολιτῶν βουλγάρων, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ σχοινοτενοῦς τῆς «Σφομποδᾶς» ἄρθρου ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἀναδημοσιεύομεν καὶ δι' οὗ εὐκρινοῦς δηλοῦνται αἱ σκέψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς «Σφομποδᾶς».

Ο ΝΕΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ἐν Βάρνῃ τῇ 21 7βρίου 1892.

Ὁ ἀνταποκιτὴς τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐπιστέλλει ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὰ ἑξῆς:

Ἡ σοβαρὰ δυσαρέσκεια, ἥτις ὑφίσταται παρὰ τῷ ἑλληνικῷ πληθυσμῷ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας συνεπείᾳ τῆς μελετωμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ νόμου, δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ κατευνασθῇ διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἣν ἀπηύθυνε τελευταῖον ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς κύριος Ζίφκωφ πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἐπόπτας τῶν Σχολῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ. Ἡ ἐγκύκλιος ἄρχεται διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι ὁ νέος νόμος δὲν ἐπιτρέπει τοῦ λοιποῦ τὴν διαχείρισιν Αρμενικῶν Γκαγκαουζικῶν (τὴν τῶν τὴν Τουρκικὴν ὁμιλούντων βουλγάρων) καὶ Ἑλληνικῶν Σχολῶν «εἰς τὴν διάθεσιν (τὸ κέφι) τῶν ἰδίων ἑαυτῶν Εφορειῶν», ἀλλ ὑποβαλλει αὐτὸς εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις τὰς διακανονιζούσας τὰς πρωτοβαθμίους βουλγαρικὰς σχολάς. Ὁ νέος Νόμος, λέγει ἡ ἐγκύκλιος, ἐπιβάλλει πρὸς τούτοις ὅπως ἡ βουλγαρικὴ διατελεῖ οὖσα ἁπανταχοῦ ἡ ἐκπαιδευτικὴ γλῶσσα.

Ἡ ἐγκύκλιος προβαίνει δηλοῦσα ὅτι τὰ ξένα ἐν Βουλγαρίᾳ στοιχεῖα εἰσὶν ὀλίγα, ὅτι διατελοῦσιν ὄντα ἀδιοργάνωτα καὶ ὅτι δὲν χορηγοῦσι βάσιν τινα πρὸς ἐθνικὴν δράσιν. Σχετικῶς πρὸς τοὺς Ελληνας, ἀναφέρει ὅτι οὗτοι ὁμιλοῦσι διεφθαρμένην διάλεκτον, ἐπ' ἴσοις ἀπέχουσαν ἀπὸ τε τῆς κλασικῆς γλώσσης καὶ ἀπὸ τῆς «καθαρᾶς Ἑλληνικῆς» τῆς ὁμιλουμένης τὴν σήμερον ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ. Σημειωτέον ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ἰσχυρισμὸς δὲν εἶναι ἀκριβής, διότι ἡ ἑλληνικὴ ἡ ὁμιλουμένη ἐν Μεσημβρίᾳ, ἐν Αγχιάλῳ, ἐν Σωζουπόλει καὶ γενικῶς καθ' ὅλα τὰ ἐκεῖ μέρη τῆς Βουλγαρίας εἶναι θετικώτατα ἧττον διεφθαρμένη ἐκείνης ἥτις ὁμιλεῖται ἐν Αθήναις καὶ Πάτραις. Ἡ ἐγκύκλιος ἐξαίρει ὅτι εὐχερέστερον εἶναι εἰς Ελληνα ἐν Βουλγαρίᾳ νὰ ἐκμάθῃ τὴν Βουλγαρικὴν ἢ τὴν ἐσπουδασμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Μανθάνων τὴν βουλγαρικὴν, λέγει, ἀποκτᾷ τὰς γνώσεις καὶ τοὺς ὅρους δι' ὧν καθίσταται αὐτῷ δυνατὸν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ τοῦ βουλγάρου δικαιώματα.

Τῶν πολιτικῶν τούτων δικαιωμάτων ἐπιχειροῦσι νὰ τὸν στερήσωσι φανατικοὶ τινές ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ πρόσωπα ἀναφανδὸν ἐργαζόμενα ὑπὲ ξένων συμφερόντων καὶ ἐναντίον τῆς εὐημερίας τῆς χώρας ταύτης.

Μνείαν ποιουμένη ὅτι ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς παρασύρεται διὰ τεχνητοῦ σάλου καὶ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα χρησιμεύουσιν ὡς μέσον πρὸς ἔμπνευσιν ἀντιβουλγαρικῶν αἰσθημάτων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ νεολαίᾳ τῆς χώρας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἡ ἐγκύκλιος ὡς ἕπεται:

«Εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως, ὡς φύλακος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων νὰ ὁδηγῇ ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν γινώσκουσι τί εἶναι καλὸν δι' αὐτούς . . . . οἱ πρῶτοι (ἡ Ελλην. μειονοψηφία) δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ζῶσιν ὡς ἐξόριστοι ἐν τῷ τόπῳ των».

Ἡ ἐγκύκλιός ἐξακολουθεῖ κατόπιν ἐπιμένουσα ὅτι παρεξήγησις τοῦ νέου Νόμου καθίσταται ἀδύνατος· θέτει δὲ εἰδικὴν βαρύτητα εἰς τὸ 10 ἄρθρον τὸ διατάσσον ὅτι τὰ τέκνα ἁπάντων τῶν βουλγάρων, ὑπηκόων τῶν διαφόρων χριστιανικῶν κοινοτήτων δέον νὰ λαμβάνωσι τὴν προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσίν των ἐν βουλγαρικῇ γλώσσῃ.

Καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι ὑπήκοοι, οἷοι εισὶν οἱ ἀπόστολοι (διαμαρτυρόμενοι καὶ καθολικοί) καὶ ἄλλοι, ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι ἀνεγνωρισμένους συμφώνως τῷ νόμῳ διδασκάλους καὶ μεταχειρίζονται τὴν βουλγαρικὴν ὡς μέσον ἐκπαιδεύσεως. Τὸ ἔγγραφον ἀπολήγει διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι οἱ ἀποτολμήσοντες νὰ ὑπεκφύγωσιν ἢ νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὸν Νόμον δὲν θέλουν μείνει ἀτιμώρητοι.

Εκ συνδιαλέξεων ἃς εἶχον μετὰ προυχόντων τῆς Ανατολικῆς Ρωμυλίας, ἄγομαι νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ μᾶλλον ἀνεπτυγμένη μερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος δὲν ἔχει ἀντίρρησιν εἰς τὸ νὰ διδάσκηται ἡ βουλγαρικὴ ἐν τοῖς προκαταρκτικοῖς σχολείοις, ἀλλ ὅτι θέλει προβάλλει ἀποφασιστικὴν ἀντίστασιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ νέου Νόμου, ὅπερ ἐπιτάσσει ὅπως πᾶσα προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις γίνηται ἐν τῇ βουλγαρικῇ γλώσσῃ, Δύσκολον εἶνε τῇ ἀληθείᾳ, νὰ διΐδῃ τις πῶς θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀπαίσιον τοῦτο ἄρθρον, εἰδικῶς δὲ εἰς διαμερίσματα ὡς τὰ Στενημάχου, Καβακλῆ, Σωζοπόλεως, Αγχιάλου καὶ Μεσημβρίας, ἔνθα ὁ τὴν ἑλληνικὴν ὁμιλῶν πληθυσμὸς εἶνε συμπαγὴς καὶ ὁμογενὴς καὶ ἔνθα τὰ τέκνα ἀγνοοῦσιν ἀπολύτως τὴν βουλγαρικήν, Εν τοιούτοις διαμερίσμασιν θὰ ἀναγκάζωνται οἱ διδάσκαλοι νὰ διδάσκωσι τὴν ἱστορίαν, τὰ μαθηματικά, τὴν γεωγραφίαν καὶ ἄλλα θέματα ἐν γλώσσῃ ἐντελῶς ἀγνώστῳ εἰς τοὺς μαθητὰς των! Τὸ ἀποτέλεσμα ἔσεται ἀσυγχώρητος ἀπώλεια χρόνου ἅτε τῶν μαθημάτων ἐπαναληφθησομένων ἀναγκαστικῶς κατόπιν ἑλληνιστὶ ἂν πρόκειται νὰ μάθωσί τι τὰ παιδία.

Ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κορυφοῦται καὶ λόγῳ ἀδικίας, ἅτε ἀφιεμένων διὰ τοῦ νέου νόμου τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Τουρκικῶν Κοινοτήτων ἐντελῶς ἐλευθέρων ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν εἰς τὰ σχολεῖά των ἀφορώντων. Ἡ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκβουλγαρισθῶσιν οἱ Τουρκοι, κατὰ συνέπειαν ἀφῆκεν αὐτούς ἐντελῶς ἐλευθέρους.

Οἱ τῆς Ανατολικῆς Ρωμυλίας Ελληνες φαίνονται φοβούμενοι ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐκθέσεως θέλουσιν εὑρεθεῖ ἐκτεθειμένοι εἰς νέα πραξικοπήματα καὶ ἐπιθετικὰ διαβήματα παρόμοια πρὸς τὸ κατὰ τῆς Μονῆς τοῦ Μπάσκοβο συμβάντα, περὶ ὧν ἐδημοσίευσαν ἤδη λεπτομερείας οἱ «Καιροί». Οἱ προὔχοντες ἐσκέφθησαν περὶ τῆς σκοπιμότητος τοῦ νὰ ἑτοιμάσωσιν ἔκκλησιν πρὸς τὸν κύριον Γλάδστωνα ἀλλ ἡ ἰδέα δὲν ἐπετελέσθη, ἐκ φόβου μὴ προκαλέσῃ τοιοῦτον διάβημα αὐστηροτέρας ἀντεγκλήσεις ἐκ μέρους τῶν βουλγάρων ὑπαλλήλων. Εν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀπέστειλεν ἡ Ελληνικὴ Σύνοδος Κων/πόλεως τὴν Α, Σ. τὸν Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Ιωακεὶμ εἰς Βουλγαρίαν ὅπως ποιήσηται παραστάσεις τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει σχετικὰς πρὸς τὸν νέον Νόμον καὶ ὅπως ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἐκκλησιῶν τινων ἐν Ανατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον ἐκδιωχθῇ οἱ Ελληνες ἱερεῖς. Πιθανὸν εἶναι νὰ ὑποστηριχθῶσιν αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις διὰ διπλωματικοῦ διαβήματος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑπέβαλεν ἤδη, ἐγ ἀρχῇ τοῦ θέρους, ἀνεπίσημόν τινα διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» γράφει τὰ ἑξῆς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς διακοινώσεως.

«Οὐδὲν ἀπεφάσισεν ἔτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νόμου. Απεφασίσθη μόνον ν' ἀναβληθῶσιν αἱ ἀπεχθεῖς εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν διατάξεις. Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐξεγείρουσα τὴν μῆνιν τῶν Βουλγάρων, παρεμβάλλει σπουδαῖα προσκόμματα εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν. Ὁ Σταμπούλωφ φαίνεται διατεθειμένος νὰ περιμείνῃ, τό γε νῦν ἔχον, τὰ πράγματα. Συμπαθεῖ φυσικῷ τῷ λόγῳ, πρὸς τὴν σφοδρὰν ἐξέγερσιν τῶν Βουλγάρων κατὰ πάσης ξενικῆς ἀναμίξεως εἰς τὰς ὑποθέσεις των καὶ νομίζει ὅτι, ἄνευ τοῦ διαβήματος τοῦ Κ. Τρικούπη, ἡ ἐνεστῶσα δυσχέρεια θὰ ὑπερνικᾶτο εὐκόλως. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμός, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ παραχωρήσεων τῆς κυβερνήσεως, μένει ἥσυχος. Ὁ Σταμπούλωφ καὶ ὁ Γρέκωφ θὰ παρατείνωσι τὴν ἐνταῦθα διατριβήν των ἐπί τινας ἡμέρας».

Ἐκ τῆς ἡμετ. πόλεως ἐπιστέλλει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ αὐτοῦ φύλλου τὰ ἑξῆς.

«Ἐξεταζόμενα ἐκ τῆς αὐστηρῶς νομικῆς ἀπόψεως, τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τὰ θεμελιούμενα ἐπὶ τοῦ Οργ. Νόμου τῆς Αλ. Ρωμυλίας, εἶναι ἀκαταμάχητα. Ὁ κανονισμὸς ἐκεῖνος, συνταχθεὶς ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων, ἀσφαλίζει πλήρη ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν αὐτονομίαν εἰς τὰς διαφόρους ἐθνότητας τῆς Αν. Ρωμυλίας, αἱ δὲ διατάξεις του τηροῦνται κατὰ γράμμα ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν τουρκικὸν πληθυσμὸς καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Πομάκους, Βουλγάρους μωαμεθανούς, εἰς ὧν τὰ σχολεῖα διδάσκεται ἐλευθέρως ἡ τουρκική. Ὁ Οργ. Νόμος περιῆλθεν ἀληθῶς ἐν γένει εἰς ἀχρηστίαν· ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἀποστερεῖ τοὺς διαφόρους πληθυσμοὺς τῆς Αν. Ρωμυλίας τοῦ προνομίου, ὅπερ ἠσφαλίσθη αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Εὐρώπης».

Ο «Πεσταῖος Λόϋδ» ἐλπίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ ἐξομαλισθῇ εὐκόλως καὶ ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ο Σταμπούλωφ καὶ ὁ Γρέκωφ οὐδεμίαν ἔχουσι βεβαίως διάθεσιν νά παραβῶσιν ἃς ἔδωκαν ὑποσχέσεις, θὰ τηρήσωσι δ' αὐτάς, ἅμα ὡς συνέλθῃ ἡ Σοβράνια ἧς ἄνευ δὲν δύναται ν' ἀκυρωθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ ὁ ψηφισθεὶς νόμος. Ἀλλ' ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἥρμοζε μείζων ἠπιότης. Η ἀπότομος ἐνέργεια τῶν ὑποδεεστέρων ὀργάνων δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ἄνωθεν ὁδηγίας, ἀλλ' εἰς ἄμετρον ζῆλον. Εὐτυχῶς τοιαῦται παρέκτροπαὶ δὲν εἶναι ἀνεπανόρθωτοι, θὰ ἐπανορθωθῶσι δὲ καὶ ἐν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἄνευ πομπώδους ἀναμίξεως τῶν μεγάλων δυνάμεων.»

* * *

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ

Κατὰ τὸν βιενναῖον ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ν. Χρόνου» τῆς Πετρουπόλεως, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος κατὰ τὴν πρὸς τὸν Καλνόκην ἐπίσκεψίν του, ἐδήλωσεν εὐπαρρησιάστως πρὸς τὸν κόμητα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἐν Σοφίᾳ νὰ κλείωσι τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ὧν τὴν ὕπαρξιν ἠγγυήθη ἡ βερολίνειος συνθήκη, ἂν δ' αἱ δυνάμεις ἀνεχθῶσι τοιαύτην τῶν συνθηκῶν ἀθέτησιν, θὰ παροξύνωσιν ἐπικινδύνως τὰς ἀνὰ μέσον τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ λαῶν σχέσεις. Ὁ «Ν. Χρόνος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐγκωμιάζει τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ χαίρει ὅτι μονάρχης βαλκανικοῦ Κράτους ἠσπάσθη παρρησίᾳ τὰς περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ καθεστῶτος ἰδέας Ρωσσίας καὶ Γαλλίας. Οὕτω ἐξακολουθεῖ, ὁ «Ν. Χρόνος» διετυπώθη ἐγγύτερον τὸ ζήτημα τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι κύρους τῆς βερολινείου συνθήκης, αἱ συνέπειαι δὲ τοῦ ζητήματος τούτου ἔσονται ἀνυπολόγιστοι!

Κατὰ δὲ τὸν «Πεσταῖον Λόϋδ» ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις κατέστησεν ἄσκοπον τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν καὶ διέταξε φρονίμως καὶ διαλλακτικως πολιτευθεῖσα, νὰ ἀνοιγῶσι τὰ κλεισθέντα ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀνεκοίνωσε δὲ τοῦτο τῇ Ἑλλην. κυβερνήσει. «Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐν Βουλγαρικῇ γλώσσῃ διδασκαλίαν, ἡ κυβέρνησις τῆς Σοφίας φαίνεται διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς Ελληνας οἵαν εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς ἐξαιρετικὴν θέσιν, χρειάζεται ὅμως καιρὸν ὅπως ἀλλοιώσῃ δεόντως τὸν ψηφισθέντα νόμον».

Κατὰ δὲ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Καιροῦ» ὁ κόμης Καλνόκυ ὑπεσχέθη εἰς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ὅτι θὰ συμβουλεύσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς Σοφίας νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῶν σχολείων.

* * *

```
ΕΕΕ ΙΙ    Δ     ΙΙ  ΙΙ ΣΣΣΣ ΕΕΕ ΙΙ ΣΣΣΣ
Ε   ΙΙ   ΔΔ     ΙΙ  ΙΙ Σ    Ε   ΙΙ Σ
ΕΕ  ΙΙ  Δ  Δ   ΙΙΙΙΙ    Σ  ΕΕ  ΙΙ   Σ
Ε   ΙΙ Δ    Δ  ΙΙ  ΙΙ Σ    Ε   ΙΙ Σ
ΕΕΕ ΙΙ ΔΔΔΔΔ   ΙΙ  Η  ΣΣΣΣ ΕΕΕ ΙΙ ΣΣΣΣ
```

ΣΕΙΣΜΟΣ — Χθὲς περὶ τὴν 7-ην πρωϊνὴν ὥραν ᾐσθάνθημεν τρεῖς ἰσχυρὰς δονήσεις σεισμοῦ διαρκέσαντος περὶ τὰ 20-25 δεύτερα λεπτὰ μεθ' ὑποκώφου βοῆς διευθυνομένυ ἐκ Βορρᾶ πρὸς νότον. Πολλοὶ τῶν κατοίκων ἔκπληκτοι ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν φέροντες νυκτερινὴν ἔτι ἐνδυμασίαν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ — Πληροφορούμεθα λέγει, ἡ «Σφομποδὰ» ὅτι ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας τόν κ. Γαβριήλοβιτς, ὅστις παρῆν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ἡμετέρας ἐν Φιλιππουπόλει ἐκθέσεως.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ — Η ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον ἐν Ρωσσίᾳ πασῶν τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων ἄνευ ἐξαιρέσεως. Οὕτως ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς οὔτε ἰδιωτικὰ ἄτομα, οὔτε κυβερνητικὰ καθιδρύματα, οὔτε αἱ συντάξεις τῶν ἐφημερίδων ἀλλ' οὔτε τὰ προξενεῖα θὰ λαμβάνουν βουλγαρικήν τινα ἐφημερίδα. Μέχρι τοῦδε ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος μόνον διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἐφημερίδων καὶ τὰ πρακτορεῖα. Η «Σφομποδᾶ» γράφουσα τοῦτο προσθέτει: «Ο κ. Σίσκιν, φαίνεται, καὶ ἐνταῦθα θὰ ἀριστεύσῃ. Βαρὺ εἰς τὸν ῥωσσικὸν λαόν. ὅστις περὶ τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων θὰ πληροφορεῖται ὑπὸ τῶν ῥωσσικῶν ἐφημερίδων!

ΜΕΤΡΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΕΩΣ — Τὸ δημαρχεῖον τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐξέδοτο σχοινοτενὲς διάταγμα ἀφορὸν τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως καὶ τὰ μέτρα ἅτινα δέον νὰ λάβῃ ἕκαστος ὑπὲρ αὐτῆς εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἕκαστος πολίτης συνεμμορφοῦτο τῷ διατάγματι καὶ μάλιστα εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὅτε πολιορκούμεθα πανταχόθεν ὑπό τῆς χολέρας, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τις ὅτι ὅσας καὶ ἂν καταβάλλουν φροντίδας ὅσα καὶ ἂν μεταχειρίζονται μέτρα κυβέρνησις καὶ δημαρχεῖον τὰ πάντα ἀποβαίνοσι μάταια ἐὰν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων δὲν δείκνυται ἐνδιαφέρον.

— Τὴν 26 παρ, μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐν Σοφίᾳ ἡ ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σταμπούλωφ, Κέρα, Σ. Ζαγράφσκη.

— Επίσης τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 21 π. Σεπτεμβρίου ἀπεβίωσεν ἐν Αγχιάλῳ ὁ Ιωάννης Θ. Σταυρίδης ἀδελφός τοῦ ἐκεῖ δημάρχου καὶ βουλευτοῦ κ. Κωνσταντίνου Θ. Σταυρίδου μετὰ πολυώδυνον νόσον, καθ' ἧς δὲν ἴσχυσεν ἡ ἐπιστήμη, καταλιπὼν ἐν πένθει σύζυγον καὶ ἓξ ἀνήλικα ὀρφανά! Η κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς προεξάρχοντος τοῦ μητροπολίτου Αγχιάλου καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως, μετὰ καὶ τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν καταθεσάντων στέφανον καθόσον ὁ μακαρίτης ἐτύγχανε ἓν τῶν σπουδαίων μελῶν τῆς Εφορείάς τῶν σχολείων.

ΣΕΙΣΜΟΣ — Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐξ Αγχιάλου καὶ Ρουτσουκίου ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν 8-ην ὥραν καὶ εἰς τὰς πόλεις ἐκείνας ᾐσθάνθησαν ἰσχυροτάτας δονήσεις σεισμοῦ διαρκέσαντος περὶ τὰ δύο λεπτά!!

ΑΝΑΣΤΟΛΗ — Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Σοφίας ὅτι ἡ κατ εὐθεῖαν μετὰ τῆς Δύσεως σιδηροδρομικὴ ὑπηρεσία, ἀνεστάλη ἀπὸ τῆς προχθὲς, Δευτέρας 28 π. Σετεμβρίου.

ΧΟΛΕΡΑ — Η χολέρα ἀπειλεῖ τὴν Σωμουνίαν ἥτις ἤρξατο λαμβάνουσα αὐστηρὰ μέτρα. Οὕτως ἐκτὸς τῶν καθάρσεων κα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν πλείστων λιμένων της εἰς τὰς ἐξ Αὐστροουγγαρίας προελεύσεις εἰς ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας, ἀπηγόρευσε τὴν εἰς τὴν Ρωμουνίαν εἴσοδον ἀσθενῶν, ῥυπαρῶν καὶ τυχοδιωκτῶν.

ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ — Επὶ τῆς βουλγαρικῆς παραλίας τοῦ Δουνάβεως οἱ λιμένες Λομπαλάγκας καὶ Ρουτσουκίου μόνοι ἔσονται ἐλεύθεροι εἰς τοὺς ταξιδιώτας οἵτινες θὰ ὑποβάλωνται εἰς ὀκταήμερον κάθαρσιν. Τὰ ἐμπορεύματα θὰ ἀποβιβάζωνται εἰς πάντας τοὺς βουλγαρικοὺς λιμένας τοῦ Δουνάβεως ὅπου θὰ ὑφίστανται κάθαρσιν καὶ ἀπολύμανσιν.

Τὰ ἐμπορεύματα τὰ προερχόμενα κατ' εὐθεῖαν ἐκ Χωρῶν μὴ μεμολυσμένων χωρὶς νὰ διαβῶσιν διὰ μέσου μεμολυσμένων θὰ ὑποβάλωνται εἰς ἐνδεκαήμερον κάθαρσιν καὶ θὰ παραδίδωνται εἰς τοὺς παραλήπτας μετὰ τὸν ἀερισμόν.

ΣΕΙΣΜΟΣ — Εκ Σούμλας καὶ Πύργου ἀγγέλουσιν ἡμῖν τηλεγραφικῶς ὅτι καὶ ἐν ταῖς ῥηθείσαις πόλεσιν ᾐσθάνθησαν ἰσχυροτάτας τὰς δονήσεις τοῦ χθεσινοῦ σεισμοῦ.

ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΣ — Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης καὶ φίλος ἡμῶν κ. Φώτιος Γουναρόπουλος προήχθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ διεκπεραιωτοῦ καὶ ἀρχειοφύλακος ἐν τῷ δημαρχείῳ ᾧ καὶ συγχαίρομεν εἰλικρινῶς.

ΣΕΙΣΜΟΣ. — Ιδιωτικὴ ἐπιστολὴ ἐκ Προβαδῆ ἀγγέλλει ὅτι αἱ δονήσεις τοῦ χθεσινοῦ σεισμοῦ ἦσαν τόσον ἰσχυρα ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ὥστε πολλαὶ τῶ

---

(11) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (11)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Θ ΣΚΑΝΑΒΗ

(Συνέχεια).

Ε!

Ὁ Φοβερὸς τότε ἐτοποθετήθη εἰς μέρος κατάλληλον ὥστε νὰ μὴ τῷ προξενήσῃ φρίκην ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις, διότι μολονότι ἦτο εἰθισμένος ἄλλοτε εἰς τὸ νὰ σφάζῃ κατὰ σειρὰν πολλὰ πρόβατα, ἐνόμιζεν ὅτι τὸ θῦμα του δὲν ἦτο πρόβατον· ἀλλ ὁ ὄχλος τῷ ἐπέβαλε τὴν σφαγήν. καὶ ἀφοῦ ἅπαξ ἐδέχθη τὴν ἐκτέλεσιν, ὤφειλε νὰ φονεύσῃ τὸν ἀξιωματικόν.

Τότε λοιπὸν προσεκάλεσε τρεῖς τῶν μαθητευομένων ἵνα κρατήσωσι τὸν ἀξιωματικόν, αὐτὸς δὲ τοποθετηθεὶς εἰς κατάλληλον μέρος ὕψωσε τὸ ξίφος ἐρωτῶν διὰ τῶν βλεμμάτων τὴν ὁμήγυριν ἂν ἔπρεπε νὰ καταβιβάσῃ αὐτό ἀπηνῶς ἢ οὔ!

Ο ἀξιωματικὸς ὠχρὸς καὶ ἄφωνος ἐσύρετο ἐπὶ σφαγὴν εἰς τρόπον ὥστε θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἑκουσίως ζητεῖ ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλ' αἴφνης ὡσεὶ ἐνθυμηθεὶς τι ἀνεσκίρτησεν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του βλοσυρῶς ἐνητένισαν τὸν δήμιόν του. Τὰ βλέμματα δὲ ἐκεῖνα ἔκαμον τὸν δήμιον νὰ ὀπισθοδρομήσῃ καὶ νὰ ῥίψῃ τὸ ξῖφος λέγοντα.

— Ω διάβολε! . . . Μά . . . . τότε τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει, Μά τὸν ἅγιον Ραφαήλ! ἀλλάσσει ὅλως διόλου.

Ἐπὶ τῇ ὀπισθοδρομήσει τοῦ Φοβεροῦ ἡ συνέλευσις ἐρρίφθη εἰς φωνὰς καὶ χλευασμούς:

— Λοιπόν; Λοιπόν; Τί τρέχει; Ποῦ εἶναι ἡ κεφαλή; Ἡ κεφαλή! Ἡ κεφαλή! ἐφώναζον . . . . Ὁ δὲ Φοβερὸς ἀτενίζων τὸ ὑπερήφανον βλέμμα τοῦ θύματος ἐπανελάμβανε:

— Μάλιστα, μάλιστα! σᾶς λέγω ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει.

— Μὰ τί τρέχει λοιπόν; τί τρέχει;

— Τρέχει, κύριοι, ἕνα νερὸ τὸ ὁποῖον οὔτε ἐγὼ θὰ πίω, οὔτε ἄλλος τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγίσῃ·

— Βρέ! τί λέγεις, ἀδελφέ; ἠκούσθη τραχεῖά τις φωνή· δός ἐδῶ τὸ ξίφος δειλέ!

Ἀλλ' ὁ Φοβερός ἐπιδέξιος ξιφ μάχος διέγραψε διὰ τοῦ ξίφους πέντ ἢ δέκα καμπύλα τόξα τοσοῦτον εὐστ χως ὥστε πάντες ἀπεσύρθησαν, εὐρ δὲ χῶρος ἐσχηματίσθη ἔμπροσθέν τ

— Ἀφοῦ σᾶς λέγω ὅτι τὸ πρᾶγ ἀλλάσσει . . . Ἀκούσατε! . . .

Αὐτὴ ἡ κεφαλὴ τὴν ὁποίαν ζητεῖ εἶναι κεφαλὴ γενναίου, καὶ τοια κεφαλὴ εἶναι δυσεύρετος. . .

— Τὸν γνωρίζεις; ἠρώτησεν ὁ εδρος.

— Τὴν γνωρίζω λέγει . . . καὶ . . . ὄχι.

— Ἐγγυᾶσαι δι' αὐτόν;

— Μὲ τὴν κεφαλήν μου.

— Βρὲ αὐτὸς μᾶς περιπαίζει! ἅπαντες καὶ ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ Φ βεροῦ.

— Ἐγέρθητι, λάβε τοῦτο τὸ ξ

οἰκιῶν διερράγησαν, τινὲς δὲ κατέρρευσαν, ἐνῷ οἱ κάτοικοι περίτρομοι ἐξῆθον εἰς τὸ ὕπαιθρον,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ.—Δημοσιεύομεν ἐν τῇ Α! σελίδι ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς διατριβῆς τῆς ἀποσταλείσης ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως παρὰ τοῦ ειδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» μεταγλωττισθὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγγλικοῦ φύλλου. Εν τῇ ἀνταποκρίσει θαυμάζει τις ἀληθῶς τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν ἀναντίρρητον λογικότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ γράφοντος τὴν διατριβὴν ἧς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν.

Ο ΗΓΕΜΩΝ.—Σήμερον περὶ ὥραν 11 ἡ Α. Β. Υψ. ὁ Ἡγεμὼν, μετὰ τῆς σεπτῆς Αὐτοῦ μητρὸς, ἐν πολιτικῇ στολῇ ἐπεσκέφθη τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, εἶτα δὲ ἐξελθὼν ἐξ αὐτοῦ μετέβη πεζῇ μέχρι τοῦ λουτροῦ τῆς Μουσάλας ἔνθα ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἁμάξης του κατηυθύνθη εἰς τὸ ἀνάκτορον Σάνδροβο. Πλῆθος ἄπειρον συνωθεῖτο περὶ Αὐτὸν πάντας δὲ μικροὺς μεγάλους ἐχαιρέτα εὐθύμως. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Α. Β. Υψ. θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης.

„ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ“

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τὸ περὶ τῆς διακοινώσεως τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως ζήτημα τὸ ἀφορὸν τὰ ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ ἑλληνικὰ σχολεῖα γράφει ἡ «Σφομποδὰ» ἀπασχολεῖ εἰσέτι τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπιστεύομεν, ὅτι ἡ ἑλλ. κυβέρνησις θὰ τολμήσῃ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τῆς Βουλγαρίας ὑποθέσεις καὶ ὅτι θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της, διότι προυποθέτομεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀρκετὰ νουνεχὴς ἄνθρωπος, διὰ νὰ μὴ παρουσιάζῃ ὑποθέσεις, αἵτινες οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν κατὰ τοῦ Δηληγιάννη δύναμιν θὰ τῷ παράσχωσιν ἀλλ οὔτε θὰ διορθώσωσι τὰ κρίσιμα οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος, δυσκολευώμεθα μάλιστα νὰ πιστεύσωμεν καὶ εἰς τὸ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγράφημα, καθ ὃ ἡ ἑλλ. κυβέρνησις ἀπηύθυνεν εἰς τὰς δυνάμεις διακοίνωσιν ἀπαιτοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Βερολινείου συνθήκης, διότι ὡς κράτος μὴ συμμετασχὸν μετὰ τῶν ὑπογραψάντων τὴν συνθήκην ταύτην, οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὡς ὑπερασπιστὴς αὐτῆς καὶ διότι ἐν τῇ συνθήκῃ οὐδαμοῦ ἀναφέρεται κατὰ ποῖον τρόπον θὰ γίνηται ἡ προκαταρκτικὴ παίδευσις ἐν τῇ ἀρτισυστάτῳ ἡγεμονείᾳ. Ἐν αὐτῇ ὁρίζονται τὰ σύνορα καὶ αἱ διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἡγεμονείας μόνον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆς διοίκησις ἢ τὸ σχολικόν, διοικητικὸν ἢ οἰκονομικὸν σύστημα. Αὐτὰ εἶναι ἀντικείμενα τοῦ θεμελειώδους τῆς χώρας νόμου—τοῦ συντάγματος—ἐξ οὗ προέρχονται οἱ ἰδιαίτεροι εἰδικοὶ νόμοι τῶν διαφόρων κλάδων τῆς χώρας. Ἑπομένως κρατίδιόν τι δημιουργηθὲν ἐπὶ ὡρισμένων βάσεων μετὰ δικαιώματος αὐτοδιοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ξένην ἀνάμιξιν ἢ συμβουλὰς ἐπὶ ζητημάτων καθαρᾶς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς μὴ προσβαλόντων τὰ δικαιώματα ξένης δυνάμεως. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ δὲν ἐπιστεύομεν κατ ἀρχάς, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἠγνόει τὰ πράγματα ταῦτα καὶ ὅτι θὰ ἐτόλμα νὰ ποιήσῃ παραστάσεις, δυναμένας νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῆς, ἀλλ οὐχὶ τὰ δικαιώματά της.

Περιεμένομεν νὰ ἴδωμεν δημοσιευόμενον τὸ κείμενον τῆς διακοινώσεως ταύτης, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐδὲν εἴδομεν. Αἱ τελευταῖαι ὅμως εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες κατὰ θετικώτατον τρόπον μᾶς βεβαιοῦσιν, ὅτι παρομοία διακοίνωσις ἐδόθη ταῖς δυνάμεσι καὶ τῇ Τουρκίᾳ. Οὐδεμία λοιπὸν ἀμφιβολία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ὅτι ἐπεδόθη διακοίνωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἢ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφώσῃ τὰς ἐνεργείας της ἢ νὰ συμμορφωθῇ μὲ παρομοίαν διαγωγὴν ἀποδεικνύουσαν τοῖς ἕλλησι πατριώταις, ὅτι πολὺ μακρὰν ἁπλώνουν τὰς χεῖρας των. Προσβολὰς ἀπὸ σαύρας δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρωμεν. Ἐὰν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἐμφορουμένη ὑπὸ ἀνωτέρων συμφερόντων, νὰ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος βίᾳ τὸ καλὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας, μὴ ἐφαρμόζουσα ὡρισμένον ἄρθρον τοῦ νόμου, διδόντος αὐτοῖς δικαιώματα, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ φαντάζηται, ὅτι τοῦτο ἐγένετο κατ ἀπαίτησιν καὶ ἐμμονὴν αὐτῆς.

Ἡ βιενναία «Ανατολ. Ανταπόκρισις» ἀγγέλλει ὅτι τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ἐν Βιέννῃ ἕλλην πληρεξούσιος κ. Μάνος ἐνεχείρησε τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τὴν διακοίνωσιν τοῦ ἀθηναϊκοῦ ὑπουργείου περὶ τοῦ σχολικοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ζητήματος. Ἡ διακοίνωσις ὑπενθυμίζει, ὅτι δύο ἔτι τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου ὑπεσχέθησαν τῷ ἐν Σοφίᾳ ἕλληνι ἀντιπροσώπῳ. τὴν μεταβολὴν τοῦ νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἔδωκε τῷ Πατριάρχῃ ὑποσχέσεις ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων ἤθελον διαφυλαχθῇ. Συνεπείᾳ τούτου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπίστευεν ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ πάθῃ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα οὖσα μία ἐκ τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν ἐν τῇ Νοτίῳ Βουλγαρίᾳ ἢ ὡς τὴν ὀνομάζει ἡ διακοίνωσις Ρωμυλίᾳ. Οἱ Βούλγαροι δὲ κρατοῦν δῆθεν λογαριασμὸν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὑποσχέσεων αὐτῶν καὶ θέλουν νὰ ἐξαλείψουν τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Ἡ διακοίνωσις λέγει, ὅτι ὁ Πατριάρχης ἀνενέωσε τὰς εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην παραστάσεις του, ἡ δὲ ἑλλ. κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Μ. Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ διωγμοῦ ὃν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐποιήσατο ἐπὶ μιᾶς ἐκτελεσθείσης Βερολινείου διπλωματικῆς συνθήκης.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ γνώμη των δυνάμεων ἐπὶ τῶν γελοίων τούτων ρεκλαμῶν, εἶναι γνωστή. Ἡ Ἑλλὰς ὡς μὴ οὖσα ἐκ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Βερολίνειον συνθήκην δυνάμεων, δὲν ἔχει καὶ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ. Θὰ τῇ δώσωσι, λέγει ἡ «Ανατ. Ανταπόκρισις» νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἀναμιγνύεται εἰς ζητήματα, ἅτινα δὲν ἐννοεῖ καὶ εἰς ἃ δὲν πρέπει νὰ ἀναμειγνύεται.

Ὁ ποία ἔσεται ἡ ἀπάντησις τῶν δυνάμεων ἐξακολουθεῖ ἡ „Σφομποδᾶ» ἀγνοοῦμεν, ἀλλ ἡ διαγωγή της ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι ἀναίσχυντος περισσότερον ἀφ ὅσον ἐπιτρέπεται. Ἡμεῖς ἐπαφίεμεν κατὰ μέρος τὸ ζήτημα, ὅτι ἡ ἑλλ. κυβέρνησις οὐδὲν ἔχει δικαίωμα διαμαρτυρήσεως ἐπὶ τῆς Βερολινείου συνθήκης ὡς καὶ νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς καθαρᾶς ἐσωτερικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Θὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τούτου, ὅτι ἡ διακοίνωσις αὐτῆς ἐδόθη μᾶλλον χάριν προσβλητικοῦ σκοποῦ ἢ ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐπιτύχῃ τι, διότι τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ἦτο γνωστὸν πρὸ 15 ἡμερῶν διὰ τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπροσώπου της. ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐνασχολεῖται εἰς τὸ ζήτημα νὰ μὴ φροντίσῃ περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, φροντίζουσα μόνον περὶ τῶν βουλγαρικῶν. Ὁ κ. Τρικούπης γνωρίζων τοῦτο ἐνωρίτερα διατὶ νὰ ἀπευθύνῃ τὴν διακοίνωσίν του; Ὀφθαλμοφανῶς μὲ σκοπόν, νὰ διαδοθῇ καὶ λεχθῇ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὅτι ἠδυνήθη νὰ διαφυλάξῃ τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνισμόν. Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν ὅτι ἡ ἀπερίσκεπτος αὕτη διαγωγή του δυνατὸν νὰ μεταβάλλῃ τὰς διαθέσεις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τότε οἱ ἕλληνες θὰ μένουν μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα. Μετὰ τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ κ. Τρικούπη, ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις πρὶν ἢ λάβῃ τελειωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ ζητήματος, δέον νὰ θέσῃ εἰς τὴν ἑλλ. κυβέρνησιν μικρᾶς τινας ὡρισμένους ὅρους, διότι δὲν φοβούμεθα τοὺς Ἕλληνας.

Πρὸς τούτοις ἀγνοοῦμεν διατὶ διαστρέφεται ἡ ἔνοια τοῦ νόμου καὶ δίδεται αὐτῷ μονομερὴς ἀξίωσις ὡσὰν νὰ ἦτο συντεταγμένος πρὸς ἐξόντησιν τῶν ἑλλήνων. Καπηλόδουλοί τινες διεφθαρμένων ἐνστίκτων περὶ τὴν «Ζορὰν„ ἐπὶ τῃ ἐπιθυμίᾳ ὅπως προσβάλουν καὶ ἁρπάξουν τὸν παρᾶν τῶν ἑλλήνων, διέστρεψαν τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἀποβλέψεις τοῦ νόμου, ἐφόβισαν τοὺς ἕλληνας καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐφαντάσθη ὅτι ἐν Βουλγαρίᾳ οἱ ἕλληνες τρώγονται ὡς ὄρτυγες . . . καὶ ὅτι θὰ ἐξαλειφθῶσι πλέον ἐκ τοῦ κόσμου. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές, εἶναι ἀνόητος καὶ κακεντρεχὴς διαστρέβλωσις. Ο σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι καὶ εὐγενὴς καὶ ἐξανθρωπιστικός· ὁ νόμος ἀποβλέπει νὰ προσελκύσῃ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πρὸς τὴν χώραν νὰ δώσῃ εὐκαιρίαν εἰς τὴν μέλλουσαν νέαν ἑλληνικὴν γενεὰν νὰ μὴ στέκῃ μακρόθεν ὡς ξένον τῇ χώρᾳ στοιχεῖον ἀλλὰ νὰ λαμβάνῃ δημοτικὰς καὶ κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας, νὰ ἐπωφελῆται καθ ὁλοκληρίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν βουλγάρων πολιτῶν, τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ συντάγματι. Οἱ νῦν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες εἶναι ἀπομεμονωμένοι ἵστανται μακρόθεν, φαίνονται ὡς ξένον τῇ χώρᾳ στοιχεῖον, διότι ἀπέκτησαν ὅλως ἄλλην ἀνατροφήν, διότι ἀγνοοῦν τὴν γλῶσσάν μας καὶ δὲν εἶναι προπαρασκευασμένοι νὰ ἀναλάβουν ὁποιανδήποτε δημοτικὴν ἢ κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν. Η κυβέρνησις ἐζήτει νὰ προπαρασκευάσῃ ἔδαφος εἰς τὴν μέλλουσαν τουλάχιστον γενεάν. Εἰς τοὺς ἕλληνας δὲν ἀπαγορεύεται νὰ ἔχουν γυμνάσια καὶ ἀνώτερα σχολεῖα. Ἀρκεῖ νὰ ἔχωσι τὰ μέσα καὶ δύναται νὰ ἀνοίξωσι τοιαῦτα. Ἀλλ οἱ ἕλληνες δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν τὰ συμφέροντά των δὲν θέλουν νὰ χαίρουν τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ καλοῦ, τοῦ γενομένου τοῖς τέκνοις αὐτῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, καλὸν διὰ βίας δὲν γίνεται! Η κυβέρνησις ἔχει δίκαιον ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ θεωρῇ αὐτοὺς ὡς ξένον στοιχεῖον τῆς χώρας καὶ νὰ δημιουργήσῃ νόμους μὴ ἐπιτρέποντας οὐδενὶ ἐξ αὐτῶν δημοτικὰς ἢ κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας, μὴ ἐκπαιδευθέντας εἰς βουλγαρικὰ σχολεῖα. Καὶ ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι κάλλιτερον, διότι ἡ Βουλγαρία εἶναι εἰσέτι νεαρὰ χώρα καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ δίδεται εὐκαιρία εἰς τὸ μὴ βουλγαρικὸν στοιχεῖον—τοὺς ἕλληνας νὰ καταλαμβάνουν δημοτικὰς ἢ κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην εἰσέτι κριφεις ἐφημένων βουλγάρων πατριωτῶν. Τὸ δοῦναι εἰς τοὺς ἕλληνας εὐκαιρίαν νὰ εἰσέρχωνται πανταχοῦ νὰ λαμβάνουν τὰ πρωτεῖα δυνατόν, μετά τινα ἔτη ὅμως θὰ συμβῇ ὥστε νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν ἄνθρωποι, ἐπισήμως μόνον φε

γνωρίζω ὅτι ἠξεύρεις νὰ τὸ μεταχειρίζεσαι· ἐγὼ ἔχω τὴν μάχαιράν μου. Εἶναι μὲν πολλοί, ἀλλ ἀρκετοὺς θὰ φονεύσωμεν!

Ἡ ὁμήγυρις θαυμάσασα ἀπὸ τοὺς γενναίους τούτους λόγους τοῦ Φοβεροῦ ἔμεινε σιωπηλὴ, ὅτε ὁ πρόεδρος εἶπεν:

— Μὰ ποῖος εἶναι ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; ἠρώτησε γέρων τις.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; . . . Ενθυμεῖσθε σήμερον τὴν πρωΐαν μὲ τὸ διαβολοδιάταγμα ἐκεῖνο, ὅτε ὁ ψωροκόντες Ἀσκάνιος σᾶς ἐπροσκάλεσεν ὅλους διὰ νὰ σᾶς ὑβρίσῃ κατὰ πρόσωπον. Ενθυμεῖσθε πρὸς τούτοις ὅτι ἐκτύπησε διὰ τοῦ ξίφους κάποιον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤρξατο ἡ ῥοὴ τοῦ αἵματος . . . .

— Τὸ ἐνθυμούμεθα, τὸ ἐνθυμούμεθα ἀνέκραξαν ἅπαντες.

— Ενῷ λοιπὸν ὅλοι σεῖς ἐτρέμετε ὡς ποντικοὶ πρὸ τοῦ Ασκανίου, ὁ δὲ τραυματισθεὶς ὑπέφερε πόνους, τότε πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτοῦ νέος μὲ γενναῖα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα προσέφερεν εἰς τὸν τραυματίαν τὸ μανδύλιόν του καὶ ἔδεσε τὴν πληγήν του.

— Γενναῖος ἦτο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶπεν ὁ ἐρωτήσας γέρων. Ἀλλὰ ποῖος ἦτο;

— Μὴ βιάζεσθε! ὁ σαλπιγκτὴς ὅμως ἤμην ἐγώ! Εἰξεύρετε ἐπίσης ὅτι ὅτε τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἀπεσύρθη, εἷς μόνος δὲν ἐσάλευσεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ὅτε ὁ διαβολο-Ἀσκάνιος ἠθέλησε κατὰ τὴν κατὰ τὴν συνήθειάν του νὰ τὸν κτυπήσῃ, ὁ μὲν ἵππος του ἔπεσε νεκρὸς, αὐτὸς δέ, ὁ Ἀσκάνιος, δεχθεὶς λαμπρὸν ῥάπισμα ἐκυλίσθη εἰς τὴν σκόνην ἀκούσας τοὺς ὡραίους ἐκείνους λόγους τοὺς ὁποίους πάντοτε θὰ ἐνθυμοῦμαι «Τοῦτο ὁ λαὸς τῆς Ενετίας εἰς σὲ τὸν υἱὸν κρεοπώλου». Καὶ τώρα λέγετε ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος δύναται νὰ εἶναι προδότης καὶ κατάσκοπος;

— Οχι! Οχι! ἀπεκρίθησαν ὅλοι, εἶναι γενναία καρδία, εὐγενὴς ψυχή! Ἀλλὰ ποῖος ἦτο:

— Ποῖος ἦτο; . . . Ἰδού! Αὐτὸς τοῦ ὁποίου ζητεῖτε τὴν κεφαλήν! Καὶ ἔδειξε τὸν Ερνέστον διότι αὐτὸς ἦτο ὁ ἥρως τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅλων τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

— Εὔγε ε ε! Εὔγε ε ε εἰς τὸν ἥρωα ἠκούσθησαν αἱ φωναὶ τοῦ ἀκαθέκτου ὄχλου ὅστις ἐν μιᾷ στιγμῇ δύναται νὰ ζητῇ τὴν κεφαλὴν προδότου καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ὕστερον ἀνακηρύττει αὐτὸν ἥρωα.

(ἀκολουθεῖ)

ροντες τὸ ὄνομα βούλγαροι. ἐν πραγματικότητι ὅμως ἕλληνες καὶ ὀλίγον ὠφέλιμοι, τῇ Βουλγαρίᾳ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἔχομεν καί τι μακεδονικὸν ζήτημα. Ἡμεῖς θέλομεν νὰ πράξωμεν καλόν, οἱ ἕλληνες δὲν θέλουν, θέλομεν νὰ κάμωμεν τὰ τέκνα των πολίτας μὲ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, αὐτοὶ δὲν θέλουν. Τότε τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ τοὺς ἐπιθέσῃ μόνον καθήκοντα καὶ νὰ μὴ τοῖς δίδῃ οὐδὲν δικαίωμα.

Ποῦ ἔσεται τὸ μεγαλείτερον προνόμιον διὰ τοὺς ἕλληνας καὶ τὰ τέκνα των; ὅταν τοῖς δίδουν δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἢ ὅταν τοῖς ἐπιθέτωσι μόνον καθήκοντα;

Οἱ ἡμέτεροι συμπολῖται ἕλληνες δὲν εννοοῦν, φαίνεται καλῶς τὰ συμφέροντά των καὶ τὰ τῶν τέκνων των, ἐργάζονται δὲ κακῶς διὰ τὴν μέλουσαν γενεάν, ἥτις δικαίως θὰ καταρᾶται αὐτοὺς ὅτι ἀφῄρεσαν παρ αὐτῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ χαίρωσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἅτινα καὶ οἱ βούλγαροι πολῖται. Πρὸς τὸ παρὸν τοῦτο εἶναι μηδαμινὸν διότι μόλις πρὸ 15 ἐτῶν ἅπαντες ἐξήλθομεν ἀπό ξένης διοικήσεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἡμεῖς καὶ οἱ ἕλληνες ἐζῶμεν ἄνευ δικαιωμάτων, μόνον δὲ μὲ καθήκοντα καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὴν διαφορὰν τῶν συναισθημάτων καὶ ἐπὶ πλέον ὀλιγώτερον θὰ ἐκτιμήσουν τοῦτο οἱ ἕλληνες οἵτινες εἶχον ἐχθροπάθειαν πρὸς τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον πολὺ ἐνωρύτερον. ἀλλὰ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται ἐπισθητωτέρα. Περισσότερον δὲ θὰ αἰσθανθῇ ἡ ἑλληνικὴ γενεὰ ἥτις θὰ ζῇ εἰς κράτος, οὗτινος ἀγνοεῖ τὴν γλῶσσαν καὶ ἐν ᾧ δὲν θὰ ἐπωφελῆται οὐδενὸς δικαιώματος, θὰ ἔχῃ δὲ μόνον ὑποχρεώσεις.

Πρὸς ἀποφυγὴν κυρίως τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐν τῷ μέλλοντι ἡ κυβέρνησις ἐδημιούργησε νόμον. Οἱ ἡμέτεροι ὅμως συμπολῖται - ἕλληνες δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν χάριν γεννῶσι ζητήματα ἀνερχόμενοι μάλιστα καὶ τὴν ἀνάμιξιν τῆς ἑλλ. κηβερνήσεως, ἧς δὲν τυγχάνουσιν ὑπήκοοι. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δέον νὰ εἴπῃ «Δὲν ἐννοεῖς χάριν, δὲν θέλεις τὴν εἰρήνην, ἰδοὺ τὸν πέλεκυν!! Δὲν εννοεῖς χάριν δὲν θέλεις δικαιώματα ζῆθι λοιπὸν ὡς δοῦλος ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ δικαιωμάτων-

Η ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀναμεμιγνυομένη εἰς τὰς ἡμετέρας ὑποθέσεις ἐλησμόνησεν ὅτι ἡ διαφιλονηκεμένη Ρωμυλία διὰ τοὺς ἕλληνας πολίτας, ὧν ζητεῖ τὴν ὑπεράσπισιν πρὸ πολλοῦ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Βουλγαρίας διοικουμένη ὑπὸ ὡρισμένων νόμων, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἐπίσημος ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται. Η ἕνωσις εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον καὶ ἀνεγνωρισμένον ὑπ αὐτῆς τῆς Τουρκίας ἀπὸ τοῦ 1885 ἔτους ἀκόμη. ἐπεσφραγίσθη δὲ καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆς Σλιβνίτσης. Οὐδὲν κράτος δύναται νὰ ἀντείπῃ διότι ὁ Σουλτάνος ὡς κυρίαρχος εἰς ἡμᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν διοίκησιν της Ν. Βουλγαρίας ἥτις διοικῆται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμων ὡς καὶ ἅπασα ἡ χώρα ἔχει δὲ τὰ αὐτὰ οἷα καὶ ἡ Β. Βουλγαρία δικαιώματα. Επομένως οὐδεμία διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο Βουλγαριῶν ὑπάρχει οὐδὲ ὡς ἄλλη ἐπίσημος γλῶσσα ὡς ὑπῆρχεν ἄλλοτέποτε. Η Ρωμυλία καὶ ὁ ὀργανικὸς νόμος της ἔπαυσαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἔτι τῆς ἑνώσεως σήμερον δὲ διοικῆται κατὰ τὸ βουλγαρικὸν σύνταγμα καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ νόμων. Τότε ἐπίσημος γλῶσσα καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔτι ἦν ἡ ἑλληνική, ἀλλ ἀπὸ τῆς ἑνώσεως οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει. Ὑπῆρχέ ποτε καιρός, ὅτε καὶ ἐν τοῖς ναοῖς, καὶ ταῖς σχολαῖς ἀνεγίνωσκον ἑλληνιστί. ὁ κλῆρός μας συνέκειτο ἐξ ἑλλήνων ἀλλ οἱ μακάριοι οὗτοι διὰ τὴν Ελλάδα χρόνοι παρῆλθον ἀνεπιστρπτὶ ἀφέντες τοῖς ἕλλησι μόνον εὐάρεστον ἀνάμνησιν.

Ἡ Βάρνα, ὁ Πύργος, Αγχίαλος καὶ Φιλιππούπολις, ἔνθα τῇδε κακεῖσε ὑπάρχουν εἰσέτι ἕλληνες δὲν εἶναι ὅρια τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, διὰ νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις καὶ προνόμια· εἶναι πολῖται τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονείας καὶ ὡς τοιοῦτοι καρποῦνται τῶν δικαιωμάτων τῶν γενικῶν νόμων, ὡς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν. Εν Ἑλλάδι ζῶσι καὶ Αλβανοὶ καὶ Σύριοι καὶ παντοειδεῖς εθνικότητες, ἀλλ ἡ ἑλλ. κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει οὔτε εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐθνικοτήτων τούτων νὰ ἐκπαιδεύηται ἐν ἑτέρᾳ γλώσσῃ, ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς. Εν Ρωμουνίᾳ ζῶσι βούλγαροι, ἐκχωρηθέντες ἐπίσης κατὰ τὴν Βερολίνειον συνθήκην, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκπαιδεύωνται εἰς τὴν ἐπίσημον ῥωμουνικὴν γλῶσσαν, Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε ἕτερον τι κράτος ἀναμιγνύεται εἰς τὰς σχολικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος Ρωμουνίας καὶ Σερβίας. Πόθεν λοιπὸν ἡ τόλμη αὕτη τοῦ κ. Τρικούπη νὰ παρουσιάζηται ὡς προστάτης βουλγάρων ὑπηκόων καὶ νὰ ζητῇ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του;

Εἶναι προφανὲς ὅτι ὑπεκινήθη ὑπὸ ῥωσσικῶν σκευωριῶν διὰ νὰ ἐγείρῃ ζητήματα, ἐξ ὧν οἱ ῥῶσσοι διπλωμᾶται προσπαθοῦν νὰ ἐπωφελῶνται. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Τρίκούπης θὰ «γλυστρήσῃ καὶ ἀντὶ νὰ συνδράμῃ τοὺς ὁμοεθνεῖς του θὰ βγάλῃ τὰ 'μμάτια των!

* * *

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

—o—

Βιέννη.1— Η ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει διάταγμα ἀπαγορεῦον τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διάβασιν ῥακῶν, ἐνδυμάτων, κρεάτων ὀπωρικῶν κ.τ.λ. προερχομένων ἐκ Ρουμανίας.

Πετρούπολις.— Η χολέρα ἐξέλειπεν ἐκ τοῦ κυβερνείου Πετρ)πολεως, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν κυβερνείων.

Βουκουρέστιον.— Ενεκεν τῆς ἐνΟὐγαρίᾳ χολέρας, ἐπεβλήθη κάθαρσις 8 ἡμερῶν εἰς τὰς ἐκεῖθεν προελεύσεις εἰς τὰς θέσεις Βερτσιόροβα καὶ Περδέαλ.

Βερολῖνον. — Χθὲς παρετέθη δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν. Ο Καπρίβη προέπιεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ιωσήφ, ἐκφράζων τὴν χαρὰν του ὅτι προσεκλήθη νὰ διαφυλάξῃ τὰς σχέσεις τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν σήμερον πλῆθος λαοῦ ἀνεφήμησαν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς.

Βοῦδα - Πέστη.—. τὴν Πέμπτην εἰς τὸν σατθμὸν 7 ἀρχιδοῦκες, ὁ πρίγκηψ Φριδερίκος Λεοπόλδος, ὁ πρῶσσος δοὺξ τοῦ Ολστάϊν ὁ Russ, πάντες οἱ γερμανοὶ ἀξιωματικοί, οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὰς ἱπποδρομίας τῆς Βιέννης καὶ Βερολίνου, περιέμενον τὸν Γουλιέλμον καὶ τὸν Φραγκίσκον Ιωσήφ, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὸν σταθμὸν ἀνεφημήθησαν ἐνθουσιωδῶς. Ο γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἦτο ἐν στολῇ αὐστριακῇ ὁ δὲ αὐστριακὸς ἐν στολῇ γερμανικῇ.

Ο Γουλιέλμος μετὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου ἠσπάσθη τοὺς Αρχηδοῦκας Κάρολον Λουδοβίκον Αλβέρτον ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς τοὺς λοιποὺς δοῦκας. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Γουλιέλμος ἐπεσκέφθη τὸν Καλνόκη. Ο Γουλιέλμος κατέθηκέν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀρχιδουκὸς Ροδόλφου.

Βουδα-Πέστη. — Από χθὲς 6ης ἑσπέρας μέχρι ἰδίας ὥρας τῆς σήμερον 38 κρούσματα. καὶ 16 θάνατοι. Εἰς 13 διαμερίσματα Οὐγαρίας παρετηρήθησαν κρούσματα καὶ θάνατοι ὕποπτοι καὶ μεμονομένοι.

Μασαλλία. — Τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς δημαρχείας ἀναγράφει 30 θανάτους ἐξ ὧν 2 ὕποπτο ἐγγραφέντες ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς μέχρι τῆς 6 τῆς ἑσπέρας τῆς $^{10}/_{10}$

Σήμερον μόνον 3 ὕποπτοι θάνατοι.

Βιέννη. 2.—Ο Γουλιέλμος ἐθήρευσε τὴν πρωΐαν ἐν τῷ κήπῳ Λάϊντς πλησίον τῆς Βιέννης. Προεγευμάτισε μετὰ τοῦ Φραγκήσκου Ιωσὴφ ἐν Schenbrun ὁπόθεν οἱ δύο αὐτοκράτορες μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ μουσεῖον τῶν Τεχνῶν Πανταχοῦ ἀνευφημήθησαν θερμῶς. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Γουλιέλμος ἐδέχθη τὸν Ταaφφὲ εἰς προσωπικὴν ἀκρόασιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Γουλιέλμος ἐπεσκέφθη τὸ νοσοκομεῖον, καὶ τὰ παραπήγματα. Επανελθὼν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἐκτὸς τοῦ Ταaφφέ, καὶ τὸν Καλνόκυ καὶ τὸν Τσάπαρι Ο Φραγκίσκος Ιωσὴφ ἐδέχθη πρὸ μεσημβρίας τὸν Τσάπαρι εἰς διεξοδικὴν ἀκρόασιν Μετὰ μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα ἐν τῇ μεγάλῃ στοᾷ τοῦ Schenbrun. 92 προσκεκλημένοι παρεκάθησαν οἱ αὐτοκράτορες, πάντες οἱ ἀρχιδοῦκες, ὁ Reuss, τὸ προσωπικὸν τῆς Γερμανκῆς πρεσβείας, Καλνόκυ, Ταάφφε Τσάπαρυ πάντες ἡ ὑπουργοί· ὁ Γουλιέλμος ἀπένειμε τῷ ἀρχιδοκὶ Φριδερίκῳ τὸν Μέλανα ἀετόν. κατὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, αἱ Μεγαλειότητες, συνέκρουσαν τὰ ποτήρϊα των χωρὶς νὰ ἐγείρωσι προπόσεις—Μετὰ τὸ γεῦμα αἱ μεγαλειότητες οἱ ἀρχιδοῦκες καὶ πλεῖσται ἀρχιδούκισσαι παρευρέθησαν εἰς τὸ θέατρον Η Αὐλὴ διέμεινε μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως— Κατὰ τὰ διαλύματα οἱ αὐτοκράτορες εὑρίσκοντο εἰς ζωηρὰν συνομιλίαν. —Ο Πολίτης μανθάνει ἐκ Βαρσοβίας ὅτι ὁ Τσάρος καὶ ὁ Τσάρεβιτς ἀφίχθησαν χθὲς ἀπὸ Σκέρνεβιτς εἰς Ezernstokan, παρευρέθησαν εἰς τὰ ἐγκαίνεια τοῦ μνημείου τοῦ 'Αλεξάνδρου Β! Ο Τσάρεβιτς ἀνεχώρησεν σήμερον δι Αθήνας μέσον Βιέννης-Νεαπόλεως

Πετρούπολις. — Οὐδὲν κροῦσμα ἐν Πετρουπόλει. ὁ «Ν χρόνος» δηλοῖ ὅτι ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ συνάψῃ δάνειον ἐν Γερμανίᾳ εἶναι ἀνκριβὴς ἡ εἴδησις.

Αθῆναι. — Εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ τοὺς ἀργυροὺς γάμους τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, αἱ ἑορταὶ θὰ γίνωσιν ἄνευ παρατάξεως. Περιμένεται ἡ ἄφιξις, τῶν διαδόχων τῆς Ρωσσίας καὶ Δανιμαρκίας. ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἢ ὁ υἱός, ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Πολλὰ κράτη θὰ στείλωσιν πολεμικὰ πλοῖα.

* * *

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ
ΕΝ ΠΥΡΓΩι
'Οδὸς „Φερδινάνδοβα".
(20—36) (20—36)
Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὑλικοῦ διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφήσει.
Μεγέθη ἀπὸ Βιζὶτ μέχρι φυσικοῦ
ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ, — Βάρνα.